

Ebu Musa el-Eşarî radiyallahu anh şöyle anlatır:

**“Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem ile birlikte bir seferde bulunuyorduk.**

**Tepeye çıkınca tekbiri yüksek sesle getirmeye başladık. ‘Seslerinizi azaltın.**

**Çünkü siz duymayan, görmeyen birine seslenmiyorsunuz. Bilakis işiten ve gören Allah’a  
dua ediyorsunuz.’** buyurdu. Daha sonra yanıma geldi.

**O sırada ben kendim duyacak şekilde/içimden**

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

(Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh)

“Güç ve kuvvet ancak Allah’a mahsustur” diyordum. Bana şöyle buyurdu:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Güç ve kuvvet ancak Allah’a mahsustur” de!  
Zira bu kelimeler cennet hazinelerindedir.”

(Buhari, el-Câmiu's-Sahih - IX, 144)